Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: ”N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter”, i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 26. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411867818080/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

kjende lit til Suhms Dannemarks-Historie[1]. — Han fandt i dens ældre Epoke saamange — en Digter værdige men hidtil ubenyttede Stoffe, han huskede, han engang havde været Rimer. Af en hæsselig Feiltagelse troede han det synonym med at være Digter, og begyndte at sætte hin Scene mellem Gøthar og Erik Veltalende, samt Begyndelsen af Sigurd Fofnisbanes Historie paa Riim, ligesom han udspekkede det hele med mythologiske Kostbarheder. Dog han holdt snart op, — ei fordi han følte Ravgalheden af saaledes at vanskabe Alderdommens skjønne Tildragelser i lave Riim, — men fordi han — uden at kunne begribe Aarsagen — fandt, det kunde med Føie anvendes paa hans sammenkludrede Vers, hvad Peder Syv sagde om sin(e) Tids Poeters —

»See! Eders Riim og Vers, de springe op ad Dal,
Hump, hump, det een' er bredt, det andet det er smal,
Det een' er skjævt og krumt, det andet lige bliver,
Som naar man af en By en Svinehjord uddriver,
Hvor hos den fede So sex magre Grise løbe«.

Eller, som Reenberg mere pyntelig udtrykker sig:

»Da digtede saa lystig hin...«

— det er ei værd at skrive mere, thi det er ingen Sag at sitere sig selv til en Dosmer, det gjør endogsaa mange, naar de troe, de sitere sig til store Mænd og Ursjenier; — altsaa blot en lille Prøve paa Personens Rim i denne Periode. — Her følger Begyndelsen af Fortællingen om Sigurd, ei som han siden kort efter rettede den[2], men som han allerførst skrev:

»Kong Sigmund i Hunsigov nedfor til Hæl,«

— Digteren var god ved Hæl —

»Og ham nogen Tiid alt efter hans Død
»En Søn — da kun liden — til Verden blev fød«

[1] Svend Grundtvig noterer hertil: »NB. Eksemplar i mit Eje af Suhms Hist. af Danm. I—II, med Tilskrifter. Bog i I siges den ham foræret af hans Broder Jakobs Enke 1801«. [2] I denne »forbedrede« Tekst, som endnu er bevaret, ligesom første Udkast, lyder Begyndelsen:

Kong Sigmund af Hunsigov nedfor til Hæl,
Ej havde han Søn, der han døde,
Men neppe var Legemet qvit for hans Siel,
Før Hustruen een hannem fødde.